

Євгенія Глушук,

молодший науковий співробітник,

Фонд Президентів України

Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського

Голосіївський просп., 3, Київ, 03039, Україна

e-mail: EvgenijaGlu@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9137-7318>

ТЕХНОЛОГІЇ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ФОРМУВАННІ КОМУНІКАТИВНИХ СТРАТЕГІЙ ІНСТИТУТУ ПРЕЗИДЕНТСТВА

У статті проаналізовано використання штучного інтелекту (ШІ) у формуванні комунікаційних стратегій президентства. Досліджуються ключові сфери інтеграції ШІ, зокрема аналіз громадської думки, персоналізовані повідомлення, підтримка прийняття рішень та кризові комунікації. Окреслено переваги штучного інтелекту для покращення політичної комунікації та посилення взаємодії влади і суспільства. Окрему увагу приділено етичним викликам, таким як алгоритмічна прозорість, захист персональних даних та протидія дезінформації. Автор стверджує, що за умови відповідального застосування штучний інтелект може зміцнити довіру суспільства до інституту президентства. Однак у кризових умовах він також може стати потужним інструментом для маніпуляцій та дезінформації.

У статті також розглядаються ризики використання ШІ для формування суспільно-політичних процесів, інтеграції нейронних технологій у процес прийняття політичних рішень та розробки політичних сценаріїв. Додатково окреслено перспективи розвитку ШІ у політичній комунікації, зокрема використання генеративних моделей для створення контенту, автоматизації відповідей на запити громадян та прогнозування суспільних настроїв. Підкреслюється необхідність міжнародної співпраці для запобігання зловживанням технологіями та забезпечення їх прозорого використання в демократичних суспільствах.

Ключові слова: інститут президентства, політична комунікація, штучний інтелект, комунікативні стратегії, інформаційна війна, кібербезпека.

В умовах глобалізації та цифровізації технології штучного інтелекту (ШІ) дедалі більше інтегруються у всі сфери суспільного життя, зокрема в політичні комунікації. Інститут президентства, як один із ключових елементів управління державою, не залишається осторонь цих змін. ШІ відкриває нові можливості для розробки, реалізації та оптимізації комунікативних стратегій, спрямованих на підвищення ефективності взаємодії між владою та громадянами. З цієї метою в багатьох країнах штучний інтелект активно інтегрується в соціально-політичну сферу для підвищення ефективності управління, вдосконалення взаємодії з громадянами та вирішення складних проблем. Це, зокрема, проявляється в таких напрямках: аналіз даних і прийняття рішень (соціальні дослідження, прогнозування, моделювання сценаріїв), цифрові комунікації (чат-боти та віртуальні помічники, таргетинг інформації), безпека та правоохоронна діяльність (моніторинг і прогнозування злочинності, кібербезпека), розвиток «розумних міст» (оптимізація інфраструктури, екологічний моніторинг), охорона здоров'я (медицина та пандемії, телемедицина), кризовий менеджмент (швидка реакція, дезінформація), навчання та освіта (персоналізоване навчання, автоматизація адміністративних процесів), електронне урядування (цифровізація послуг, антикорупційні програми) та ін. Як приклад, в Україні розробляються ШІ-алгоритми для спрощення взаємодії громадян із владою в рамках платформи «Дія»; впроваджуючи системи «соціального кредиту», у Китаї ШІ використовується для моніторингу громадської поведінки; електронне урядування Естонії інтегрує його в процеси автоматизації судових процесів; у США функціонують спеціалізовані відділи з кібербезпеки та департаменти внутрішніх справ, які використовують ШІ для моніторингу загроз та автоматизації аналізу ризиків тощо. Ці та інші заходи щодо поширення технологій штучного інтелекту, з одного боку, сприяють підвищенню ефективності державного управління, а з іншого – дедалі частіше стають джерелом кіберзагроз та небезпечних зловживань даними, що призводить до необхідності розроблення ефективних механізмів контролю ШІ-систем, дотримання етичних норм і відповідного законодавства.

Питання комунікативного потенціалу ШІ-технологій та їх застосування у сфері державного управління неодноразово ставали об'єктом

численних наукових розвідок та дослідницьких тематик у сфері впровадження штучного інтелекту та розвитку сучасних нейромереж. Серед зарубіжних дослідників варто виокремити праці таких науковців, як Б. Вайнштайн-Раум, М. Гаско, К. Грейс, Х. Дікінсон, К. Лігет, Н. Маслей, І. Мергель, К. Новеллі, В. Парлі, А. Ротоло, Дж. Стенвел, Л. Фатторіні та ін., де акцент зроблено на аналізі загальних принципів розвитку ШІ та нових трендах у дослідженні найромереж, які активно застосовуються у сфері публічного управління та вдосконалення державних послуг. В українському дослідницькому просторі проблеми розвитку штучного інтелекту розглядаються як базові такими науковцями: О. Баранов, С. Воїнова, М. Єфремов, Ю. Єфремов, Л. Живцова, Н. Зражевська, А. Колесніков, О. Костенко, Д. Пчелянський, О. Піжук та ін. У аспекті державного управління та розвитку стратегічних напрямів інтеграції нейромереж у роботі владних структур досліджували питання штучного інтелекту Л. Брич, В. Грошовська, К. Єсенніков, О. Кравчук, В. Остапук, Я. Пустовіт, Л. Стороженко та ін. Враховуючи, що разом зі стрімким поширенням ШІ-технологій у різних сферах соціального буття зростає і кількість наукових досліджень цього явища, наразі поле теоретичних напрацювань є досить широким та різноманітним, однак деякі аспекти все ж потребують більш детального аналізу. Розгляду потребують питання ефективного застосування штучного інтелекту в комунікативних стратегіях владних структур, зокрема інституту президентства, а також впровадження контрольних механізмів дотримання етичних принципів та протидії дезінформації.

Метою статті є визначення місця й ролі ШІ-технологій у сучасному комунікативному процесі, а також використання їх комунікативного потенціалу в сучасному державному управлінні, зокрема у формуванні стратегій інформаційних обмінів інституту президентства.

Стрімкий розвиток сучасних ІТ-технологій призводить до інтенсивних змін та модифікацій практично у всіх сферах сучасного буття, найбільшою мірою його вплив проявляється в контексті прогресування комунікативних процесів. Це стосується як повсякденної сфери життя індивідів, так і глобальних комунікативних систем на рівні держав та міжнародних організацій. Одними з найбільш

масштабних за охопленням та проникністю на сьогодні є технології штучного інтелекту. Саме цей пласт мережевих інтеграцій викликає найбільше уваги науковців, адже саме він найменше піддається контролю та звичним формам прогнозування наслідків його впливу та можливих змін. Поняття штучного інтелекту можна визначити як систему зі здібностями, подібними до людського інтелекту, принципово здатну виконувати завдання, пов'язані з комп'ютерними структурами [8]. Будучи міждисциплінарним цілим, він володіє критично важливими навичками, такими як глибоке вирішення проблем, навчання та прийняття рішень [6]. Тому проведення різноманітних опитувань та досліджень доводять факт стрімкого проникнення ШІ в суспільно-політичне життя та зростання його впливу в управлінських процесах. У найбільшому опитуванні «Експертне опитування щодо прогресу в галузі штучного інтелекту у 2023 році» (ESPAI) [3] 2778 дослідників, які публікувалися в провідних виданнях зі штучного інтелекту, дали прогнози щодо темпів його розвитку, а також характеру і впливу передових систем. Сукупні прогнози дають щонайменше 50 % ймовірності того, що до 2028 р. системи ШІ досягнуть кількох важливих рубежів, включаючи автономну побудову сайту обробки транзакцій, а також автономне завантаження і точне налаштування великих мовних моделей. Якщо наука не зупиниться, ймовірність того, що безпілотні машини перевершать людей у виконанні всіх можливих завдань, оцінюється в 10 % до 2027 р. і в 50 % – до 2047 р. Остання оцінка на 13 років раніше, ніж та, що була отримана в аналогічному дослідженні 2022 р. Однак імовірність того, що всі людські професії стануть повністю автоматизованими, за прогнозами, досягне 10 % до 2037 р., а 50 % – вже у 2116 р. [3]. Однією з причин такого зростання впливу ШІ в усіх сферах дослідники вбачають у його комунікативному потенціалі, що дає змогу дедалі активніше використовувати ці технології в побудові окремих стратегій інформаційних обмінів.

У сфері комунікацій ШІ застосовується в різноманітних інструментах, які оптимізують і покращують комунікаційні процеси, що призводить до більш ефективних результатів порівняно з традиційними підходами. Однак використання штучного інтелекту в комунікації, пропонуючи позитивний внесок, також має і певні

негативні наслідки, що на рівні управлінських процесів може негативно позначатись на реалізації комунікативних політик та стратегій. Найбільшої популярності у сфері державного управління ІІІ здобув у сфері побудови комунікативних процесів інституту президентства, зокрема під час виборів, планування зв'язків із громадськістю, формування дипломатичних стратегій тощо. Загалом у сфері публічної політики президентських структур ІІІ широко застосовується в різних аспектах:

- у політичному аналізі та прогнозуванні. Переваги використання штучного інтелекту в комунікації полягає в можливості обробки великих обсягів даних для аналізу громадської думки. Завдяки машинному навчанню та обробці природної мови ІІІ може: аналізувати соціальні мережі та медіа для виявлення трендів і настроїв населення; прогнозувати реакцію громадян на ініціативи президента чи уряду; визначати ключові теми, які хвилюють суспільство, для формування актуального порядку денного;

- персоналізовані комунікації. ІІІ дає можливість інституту президентства адаптувати комунікації під різні аудиторії. Використовуючи алгоритми сегментації, можна створювати таргетовані повідомлення для різних демографічних груп. Наприклад, молодь отримує інформацію через соціальні мережі та інтерактивний контент, старше покоління – через традиційні медіа з урахуванням їхніх потреб, регіональні аудиторії можуть отримувати локалізовані повідомлення з урахуванням місцевих проблем;

- оптимізація управлінських рішень. ІІІ-системи можуть підтримувати ухвалення рішень, аналізуючи багатофакторні дані в реальному часі. Вони можуть моделювати сценарії впровадження нових законів чи політик, виявляти ризики та слабкі місця в комунікативних кампаніях, здійснювати моніторинг ефективності взаємодії з громадянами;

- у кризовому менеджменті. У ситуаціях кризи, таких як пандемії, стихійні лиха чи соціальні конфлікти, ІІІ допомагає оперативно реагувати на виклики: аналізувати масштаб проблеми за допомогою даних із соціальних мереж і медіа; пропонувати ефективні стратегії комунікації для зниження напруги; поширювати перевірену інформацію, боротися з дезінформацією.

Таке використання ШІ в будь-якому з указаних напрямів, крім переваг (швидкість і ефективність, безперервне надання послуг, аналіз великих обсягів даних і персоналізація), пов'язане також і з рядом недоліків, які проявляються через проблеми з безпекою та конфіденційністю, зменшенням людської взаємодії, упередженістю та несправедливістю, а також постійними прогнозами щодо заміни людських робочих місць роботизованими [1]. Це пояснює неоднозначність підходів та зацікавленості штучним інтелектом, як інструментом стратегічного планування у сфері політичної комунікації, при цьому більшість світових урядів на державному рівні продовжують створювати всі умови для розвитку ШІ в публічному управлінні виконавчих органів влади. Зокрема, США, Китай, Японія, Велика Британія, Канада, Німеччина, ОАЕ та ін. успішно інтегрують цифрові новації, дотримуючись затверджених стратегій та векторів діджиталізації. На думку Л. Стороженко, розширення ролі штучного інтелекту в різних країнах «відкриває низку можливостей і для вирішення складних управлінських викликів сьогодення, зокрема впровадження технологій штучного інтелекту відкриває нові перспективи для формування ефективного гнучкого управління й забезпечення більшої відкритості, прозорості та відповідальності в урядових процесах; робить можливим долучення громадян до розробки, прийняття та контролю за виконанням управлінських рішень; може стати основою для створення більш інтелектуальних та продуктивних урядових структур, де рішення приймаються на основі знань та компетентності (при цьому важливо враховувати етичні, правові, соціальні, культурні та інші аспекти, що виникають у процесі впровадження штучного інтелекту, та гарантувати захист прав і приватності громадян, забезпечуючи справедливий та збалансований доступ усіх представників суспільства до «штучних» технологій), таким чином формуючи нетократичний тип управлінських відносин [9]. Останній базується на експертному консенсусі та вільному обміні інформацією, тому штучний інтелект у ньому швидко посів провідне місце.

Серед сучасних ШІ-інструментів, що активно застосовуються в формуванні комунікативної політики виконавчих органів влади

різних рівнів та інституту президентства, найбільш дієвими можна вважати:

- *ChatGPT, Microsoft Copilot* (віртуальні асистенти та чат-боти) – допомагають автоматизувати відповіді на запити громадян, надавати інформацію про державні послуги, планувати зустрічі або нагадувати про важливі події.

- *IBM Watson, Palantir, Tableau* (аналітика даних та прогнозування) – для роботи з великими обсягами даних (економічні показники, соціальні тенденції, громадська думка), дають змогу аналізувати комунікативну сферу та приймати стратегічні рішення.

- *Brandwatch, Hootsuite Insights, Crimson Hexagon* (моніторинг ЗМІ та соціальних мереж) – для побудови стратегічних комунікацій відстежуються новини, публікації у соціальних мережах та аналізується громадська думка.

- *Darktrace, CrowdStrike, Splunk* (системи кібербезпеки) – безпека цифрових комунікацій, виявлення кібератак, аналіз загроз і захист конфіденційної інформації.

- *UiPath, Automation Anywhere, Microsoft Power Automate* (автоматизація документообігу) – використовуються під час обробки документів, підтримки рутинних комунікацій всередині системи та поза її межами (звітування, планування).

- *Google Translate, DeepL, Microsoft Translator* (системи перекладу) – переклад документів або комунікацій у реальному часі з іноземними партнерами.

- *Amazon Rekognition, OpenCV, NVIDIA Metropolis* (відеоаналітика та розпізнавання образів) – відстеження комунікативного процесу осіб, розпізнавання облич та об'єктів для забезпечення безпеки комунікації.

- *MonkeyLearn, Lexalytics, IBM Watson Natural Language Understanding* (аналіз текстів) – допомагають швидко аналізувати звернення громадян, електронні петиції для виявлення ключових тем і настроїв.

- *Salesforce Einstein, SAP AI, Oracle AI* (управління знаннями) – здійснюють збір, структурування та аналіз інформації для розробки комунікативних стратегій та прийняття управлінських рішень.

- *MATLAB, AnyLogic, IBM SPSS* (стратегічне планування) – дають

змогу моделювати комунікативні сценарії, здійснювати планування та будувати комунікативні стратегії.

- *Otter.ai, x.ai, Clara* (помічники для керівників та управлінського складу) – транскрибація комунікацій, організаційні процеси.

- *OpenGov, Socrata* (забезпечення прозорості) – візуалізація комунікативних процесів владних інституцій.

- *Palantir Gotham, BAE Systems AI* (системи підтримки національної безпеки) – виявлення та попередження загроз інформаційній безпеці.

- *Predata, Verisk Maplecroft* (аналіз політичних ризиків) – оцінка комунікативних ризиків, прогнозування змін у внутрішній та міжнародній комунікації.

- *Apache Hadoop, Apache Spark, Google BigQuery* (робота з великими даними) – обробка та аналіз великих обсягів даних для прийняття рішень.

Ці та інші додатки допомагають інституту президентства ефективно виконувати свої функції, забезпечуючи при цьому прозорість, безпеку та оперативність. З точки зору втілення комунікативних стратегій вони оптимізують роботу його інституційних структур, підвищують ефективність та покращують взаємодії з громадськістю. Найбільш яскравим прикладом такої імплементації ШІ є сучасні президентські вибори, що здебільшого викликають більше негативних реакцій щодо штучного інтелекту, як потенційної загрози демократії. Зокрема, це пов'язано з виборами у США 2024 р., коли інцидент з дїпфейком на голос Д. Байдена мало не змінив результати голосування на праймериз [4]. Звинувачення щодо створення фейкових фото та відео з подальшим поширенням у соціальних мережах неодноразово отримували також К. Гарріс та Д. Трамп, що ще більше підриває авторитет сучасних політиків та владних інститутів, а також змінює вектор технології ШІ в бік маніпуляцій і контролю.

Крім виборчого процесу, де юридично довести факти використання ШІ досить складно, існують цифрові системи державного управління, що відкрито базуються на цих технологіях та успішно функціонують для покращення доступу громадян до державних послуг. Зокрема, в Україні з 2019 р. впроваджено єдиний державний

вебпортал електронних послуг «Дія», де інтеграція ШІ передбачає: розпізнавання документів (штучний інтелект аналізує зображення документа, перевіряє його на відповідність стандартам, а також співставляє дані з державними реєстрами); біометричну ідентифікацію (розпізнавання обличчя (Face ID) під час авторизації користувачів або для підтвердження операцій); підтримку чат-ботів; оптимізації сервісів (ШІ аналізує взаємодії користувачів із додатком та пропонує найбільш затребувані); виявлення шахрайства (алгоритми штучного інтелекту моніторять аномальну активність користувачів); персоналізацію (автоматично налаштовує інтерфейс додатка під конкретні потреби); автоматизацію процесів (прискорення обробки запитів у державних реєстрах). Інтеграція ШІ у «Дію» робить її не лише зручною платформою для доступу до державних послуг, а й демонструє успішне впровадження сучасних технологій у державний сектор.

Застосування ШІ в «Дії» також уможливорює взаємодію з інститутом президентства, створюючи новий рівень комунікації між громадянами та найвищим органом влади в Україні. Це дає можливість громадянам брати активну участь у прийнятті рішень, висловлювати свою думку та отримувати важливу інформацію без зайвих бар'єрів, використовуючи ряд сервісів порталу:

- подання електронних петицій (громадяни можуть створювати або підтримувати електронні петиції, які спрямовуються до Офісу Президента);

- голосування та опитування (наприклад, опитування про легалізацію канабісу, яке проводилося у 2021 р.);

- оперативні звернення громадян (електронні звернення до Президента або його Офісу);

- отримання офіційної інформації (нові укази та законодавчі ініціативи, державні програми, оперативні повідомлення у кризових ситуаціях (наприклад, COVID-19 або воєнний стан) та ін.);

- доступ до програм соціальної підтримки (наприклад, ініціативи Президента «Підтримка» – програма фінансової допомоги, запущена під час пандемії COVID-19 та програми допомоги для постраждалих від війни);

- електронне консультування (щодо реалізації президентських указів чи програм міжнародного партнерства).

Таким чином, через такі системи із ШІ можна значно покращити прозорість комунікативних процесів, більш активно залучати громадськість, оперативно отримувати важливу інформацію та дотримуватись принципів інклюзивності у доступі до послуг владних інститутів.

Разом із безсумнівними перевагами в ефективності реалізації робочих процесів інституту президентства, використання ШІ у політичних комунікаціях потребує також ретельного дотримання етичних норм: персональних даних громадян; попередження використання нейромереж для поширення пропаганди чи фейкових новин. На ризиках штучного інтелекту дедалі частіше наголошують більшість дослідників та безпосередніх забезпечення прозорості алгоритмів для уникнення маніпуляцій; захист користувачів, адже специфіка нейронних мереж полягає в здатності машин до самонавчання та розвитку, що з часом дедалі важче піддається людському контролю. Як попереджувальні фактори негативного впливу можуть використовуватись заходи з маркування даних (вибіркова класифікація даних, зображень, текстів, аудіо, відео та шаблонів для покращення реалізації ШІ), уніфікація етичних принципів використання штучного інтелекту, впровадження стратегії «нульової довіри» (надання доступу лише після повної перевірки користувача і, відповідно, до поставлених завдань), удосконалення нормативно-правової бази щодо використання ШІ та ін. Кожна країна має свої стратегії його інтеграції в суспільно-політичні процеси та адміністративні системи управління, які, відповідно, мають враховувати специфіку загроз залежно від конкретного контексту.

Так чи інакше, інститут президентства та інші владні інституції несуть відповідальність за свої рішення перед громадськістю, і навіть коли рішення повністю або частково приймаються машинами, підзвітність і відповідальність все одно залишаються за людиною, яка приймає рішення, тобто державним управлінцем. Для покращення розбудови потенціалу, пов'язаного зі штучним інтелектом, в органах державного управління з'являються нові організаційні форми, такі як лабораторії штучного інтелекту або інші типи інноваційних лабораторій, які забезпечують безпечне середовище, в якому випробовуються та експериментуються з новими техно-

логіями штучного інтелекту. У рамках цих нових структурних форм комунікативні питання виконавчих органів вирішуються і переглядаються у світлі існуючих організаційних практик і робочих алгоритмів. Зарубіжні дослідники зазначають, що залежно від того, як у межах комунікативних стратегій за підтримки штучного інтелекту визначено політичні пріоритети, можна виокремити три різні виміри впровадження ШІ: технологічно детермінований (створення нових систем поза адміністративними процесами з подальшим тестуванням винаходів, без проблемно-орієнтованого підходу); прийняття рішень на основі даних (робота ШІ систем виключно з масивами даних, неможливість врахування робочих практик самих державних службовців); вимір організаційної трансформації (адаптація людських компетенцій і здібностей до автоматизованих практик ШІ) [5].

Кожен із вказаних вимірів включає ряд потенційних небезпек, нівелювати які стає дедалі складніше з розвитком сучасних ШІ-технологій. До найбільш поширених ризиків можна віднести: ризик безпеки та конфіденційності даних; успадкування штучним інтелектом упереджень з навчальних алгоритмів та дискримінаційні рішення; відсутність людського контролю та можливості відміни рішень; маніпуляція інформацією; зниження людських компетентностей; порушення етичних норм; недостатньо прозорі алгоритми (іноді важко пояснити прийняті рішення); ШІ може використовуватись противником для дестабілізації ситуації в країні; поглиблення соціальної нерівності; законодавство щодо ШІ не врегульоване в достатній мірі; залежність від технологій; скорочення робочих місць; технології фінансово затратні тощо. З метою попередження та врегулювання цих та інших негативних проявів Європейським Союзом у 2024 р. було прийнято закон про штучний інтелект (Artificial Intelligence Act) [7] як «комплексний нормативний акт щодо штучного інтелекту, покликаний гарантувати, що штучний інтелект, розроблений і використовуваний у ЄС, заслуговує довіри, має гарантії захисту основних прав людей. Закон спрямований на створення гармонізованого внутрішнього ринку штучного інтелекту в ЄС, заохочення впровадження цієї технології та створення сприятливого середовища для інновацій та інвестицій» [2]. На законо-

давчому рівні ШІ-системи визначені як такі, що мають високий ризик і повинні відповідати суворим нормативно-правовим вимогам, наприклад, вести реєстрацію активності, надавати чітку інформацію для користувачів, відповідати кібербезпеці. Ті системи, що будуть розцінені як загроза основним правам людей, будуть взагалі заборонені. Таке визначення правових меж використання технологій штучного інтелекту в державному управлінні та, зокрема, у функціонуванні інституту президентства, сприяє оптимізації цифрових комунікацій владних структур та модернізації сучасних адміністративних процесів. Це позитивно вплине не лише на розробку подальших стратегічних напрямів політичної комунікації, а й на пошук ефективних шляхів їх імплементації.

Крім того, що закон надає класифікацію ризиків для ШІ-систем та жорсткі обмеження на небезпечні технології (наприклад, соціальні рейтинги або дистанційна біометрична ідентифікація в реальному часі), це також створює прецедент для інших країн (Канада, США, Японія), які вже розробляють аналогічні закони на основі європейської моделі. При цьому в EU AI Act є одна істотна прогалина – закон діє лише в ЄС та не забороняє експорт небезпечних ШІ-технологій до третіх країн, а також він повільно адаптується до нових загроз (генеративний ШІ розвивається швидше, ніж регуляторні рамки). Тому в контексті нормативно-правового регулювання ШІ необхідна міжнародна координація без якої він стане інструментом для авторитарних режимів, тоді як демократії втратять контроль над технологіями. Лише через спільні регуляторні рамки, обмін даними та санкційні механізми можна гарантувати, що ШІ слугуватиме суспільному благу, а не загрожуватиме свободі. Це можливо, зокрема, через розширення міжнародних угод (інтеграція норм EU AI Act у такі ініціативи, як GPAI (Global Partnership on AI) або OECD Principles on AI), створення наглядових органів для моніторингу ризиків і розслідування зловживань, спільні санкції проти країн, які використовують ШІ для порушення прав людини (аналогічно санкціям за кібератаки) тощо.

Враховуючи, що процеси взаємодії влади та суспільства зазнають постійних трансформацій, нарощування законодавчих механізмів має враховувати перспективні напрями використання ШІ в політичний

комунікації. Одним із головних на сьогодні залишається розвиток генеративних систем як інструменту формування політичного контенту: сучасні генеративні моделі (ChatGPT, DALL-E, Sora) революціонізують створення персоналізованих агітаційних матеріалів, адаптованих під конкретні соціальні групи; миттєве генерування промов, прес-релізів та публічних заяв; створення мультимодального контенту (відео, аудіо, тексти) для різних платформ. Цей напрям тісно пов'язаний з модернізацією роботи з громадськими запитами, що в перспективі передбачає удосконалення цифрових асистентів для обробки звернень громадян, моніторинг соціальних мереж для виявлення актуальних проблем, мультимовні чат-боти для комунікації з мігрантами та меншинами тощо.

Також актуальними залишаються методи машинного навчання для аналізу суспільних настроїв через соціальні медіа, виявлення соціальної напруги та моделювання наслідків політичних рішень.

Як висновок, варто зазначити, що використання ШІ в державному управлінні стає дедалі більш поширеним, оскільки дає змогу застосовувати інноваційні підходи до вирішення складних завдань. Проведений огляд показує, що для інституту президентства технології штучного інтелекту надають потужний інструмент для побудови сучасних комунікативних стратегій, дають змогу не лише краще розуміти громадян, але й ефективніше взаємодіяти з ними.

Проте успіх залежить від комплексного впровадження технологій, дотримання етичних принципів та забезпечення прозорості. Інтеграція ШІ у комунікативні процеси інституту президентства може стати ключовим фактором у формуванні довіри та підтримки громадян, але його впровадження потребує ретельного наукового аналізу. Подальші дослідження потребують розгляду предиктивної аналітики для оцінки наслідків політичних рішень на основі історичних даних та соціальних трендів, а також специфіки розвитку систем підтримки прийняття рішень (DSS), що інтегрують економічні, соціальні та геополітичні фактори. Це дасть змогу визначати вплив ШІ-оптимізованих комунікацій на довіру до президента та обирати найбільш адаптивні інструменти для аналізу громадських запитів.

Список бібліографічних посилань

1. Dolunay A. The use of artificial intelligence in the field of communication: A research on the perspectives of communication academics. *Journal of Autonomous Intelligence*, 2024. Vol. 7. <https://doi.org/10.32629/jai.v7i5.1610>
2. European Artificial Intelligence Act comes into force. *PRESS RELEASE*, 2024. Retrieved from https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_24_4123 (дата звернення: 22.01.2025).
3. Grace K., Stewart H., Fabienne Sandkühler J., Thomas S., Ben Weinstein-Raun B., Brauner J. Thousands of AI Authors on the Future of AI. Preprint. 30 Apr 2024. <https://doi.org/10.48550/arXiv.2401.02843>
4. Matza M. Fake Biden robocall tells voters to skip New Hampshire primary election. *BBC News*. 23 January 2024. Retrieved from <https://www.bbc.com/news/world-us-canada-68064247> (дата звернення: 24.01.2025).
5. Mergel I., Dickinson H., Stenvall J., Gasco M. (2023). Implementing AI in the public sector. *Public Management Review*. <https://doi.org/10.1080/14719037.2023.2231950>
6. Nilsson NJ. Artificial Intelligence: A New Synthesis. Morgan Kaufmann Publishers Inc, 1998, 513 p.
7. Regulation (EU) 2024/1689 of the European Parliament and of the Council of 13 June 2024 laying down harmonised rules on artificial intelligence and amending Regulations EU, *Official Journal of the European Union*, 2024. Retrieved from <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj> (дата звернення: 22.01.2025).
8. Russell S, Norvig P. Artificial Intelligence: *A Modern Approach*, 4th ed. Pearson; 2022, 1132 p. Retrieved from https://people.engr.tamu.edu/guni/csce421/files/AI_Russell_Norvig.pdf (дата звернення: 23.01.2025).
9. Стороженко Л. Штучний інтелект у системі публічного управління: світовий досвід, вітчизняні аспекти втілення. *Наукові перспективи*, № 12 (42), 2023, с. 300–313. [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2023-12\(42\)-300-313](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2023-12(42)-300-313)

References

1. Dolunay, A. (2024). The use of artificial intelligence in the field of communication: A research on the perspectives of communication academics. *Journal of Autonomous Intelligence*, 7 (5). <https://doi.org/10.32629/jai.v7i5.1610>
2. European Commission. (2024). *European Artificial Intelligence Act comes into force* [Press release]. Retrieved from https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_24_4123 (Last accessed: 22.01.2025).
3. Grace, K., Stewart, H., Sandkühler, F. J., Thomas, S., Weinstein-Raun, B., & Brauner, J. (2024). *Thousands of AI authors on the future of AI* [Preprint]. arXiv. <https://doi.org/10.48550/arXiv.2401.02843>
4. Matza, M. (2024). Fake Biden robocall tells voters to skip New Hampshire primary election. *BBC News*. Retrieved from <https://www.bbc.com/news/world-us-canada-68064247> (Last accessed: 24.01.2025).
5. Mergel, I., Dickinson, H., Stenvall, J., & Gasco, M. (2023). Implementing AI in the public sector. *Public Management Review*. Advance online publication. <https://doi.org/10.1080/14719037.2023.2231950>
6. Nilsson, N. J. (1998). *Artificial intelligence: A new synthesis*. Morgan Kaufmann Publishers.
7. European Parliament & Council of the European Union. (2024). Regulation (EU) 2024/1689 laying down harmonised rules on artificial intelligence (Artificial Intelligence Act). *Official Journal of the European Union*. Retrieved from <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj> (Last accessed: 22.01.2025).
8. Russell, S., & Norvig, P. (2022). *Artificial intelligence: A modern approach* (4th ed.). Pearson. Retrieved from https://people.engr.tamu.edu/guni/csce421/files/AI_Russell_Norvig.pdf (Last accessed: 23.01.2025).
9. Storozhenko, L. (2023). Shtuchnyi intelekt u systemi publichnoho upravlinnia: svitovyi dosvid, vitchyzniani aspekty vtilennia [Artificial intelligence in the system of public administration: World experience, domestic aspects of implementation]. *Naukovi perspektvyvy – Scientific Perspectives*, 12(42), 300-313 [in Ukrainian]. [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2023-12\(42\)-300-313](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2023-12(42)-300-313)

Стаття надійшла до редакції 25.02.2025.

Eugenia Glushchuk,

Junior Researcher,

Foundation of the Presidents of Ukraine

V. I. Vernadsky National Library of Ukraine

3 Holosiivskyi Ave., Kyiv 03039, Ukraine

e-mail: EvgenijaGlu@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9137-7318>**The Use of Artificial Intelligence in Shaping the Presidency's
Communication Strategies**

The article analyzes the use of artificial intelligence (AI) in shaping the communication strategies of the presidency. It explores key areas of AI integration, including public opinion analysis, personalized messaging, decision-making support, and crisis communication. The advantages of AI in enhancing political communication and strengthening government–society interaction are outlined. The study shows that for the institution of the presidency, artificial intelligence technologies provide a powerful tool for building modern communication strategies, allowing not only to better understand citizens' needs and attitudes, but also to interact with them more effectively. The author argues that AI can build public trust in the presidency if applied responsibly. Special attention is paid to ethical challenges, such as algorithmic transparency, personal data protection, and countering disinformation. However, in crisis contexts, it may also become a powerful tool for manipulation and misinformation. The article further examines the risks of using AI to frame socio-political processes, the integration of neural technologies into political decision-making, and the design of policy scenarios. The author concludes that preventive measures, such as data labeling, harmonization of ethical standards, implementation of a «zero trust» strategy, and development of a comprehensive legal framework, are important to mitigate the potential negative impact of AI. Additionally, the prospects for the development of AI in political communication are outlined, in particular, the use of generative models for content creation, automation of responses to citizens' requests, and forecasting public sentiment. The need for international cooperation to prevent misuse of technologies and ensure their transparent use in democratic societies, is emphasized.

Keywords: presidency, political communication, artificial intelligence, communication strategies, information warfare, cybersecurity.